ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

της 18ης Απριλίου 2002 *

Στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις C-61/96, C-132/97, C-45/98, C-27/99, C-81/00 και C-22/01,

Βασίλειο της Ισπανίας, εκπροσωπούμενο από τη R. Silva de Lapuerta, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

προσφεύγον,

κατά

Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, εκπροσωπουμένου από τους J. Carbery και G.-L. Ramos Ruano, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

καθού,

* Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική.

υποστηριζομένου από την

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους T. van Rijn και J. Guerra Fernández, και στη συνέχεια από τον T. van Rijn, επικουρούμενο από τον J. Guerra Fernández, abogado, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

παρεμβαίνουσα,

που έχει ως αντικείμενο

— στην υπόθεση C-61/96, την ακύρωση του αφορώντος τον γαύρο σημείου του παραρτήματος του κανονισμού (ΕΚ) 3074/95 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1995, περί καθορισμού, για ορισμένα αποθέματα ιχθύων και ομάδες αποθεμάτων ιχθύων, των συνολικών επιτρεπομένων αλιευμάτων για το 1996, καθώς και ορισμένων όρων υπό τους οποίους είναι δυνατόν να αλιεύονται (ΕΕ L 330, σ. 1)·

— στην υπόθεση C-132/97, την ακύρωση του αφορώντος τον γαύρο σημείου του παραρτήματος I του κανονισμού (ΕΚ) 390/97 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1996, περί καθορισμού, για ορισμένα αποθέματα ιχθύων και ομάδες αποθεμάτων ιχθύων, των συνολικών επιτρεπομένων αλιευμάτων για το 1997 καθώς και ορισμένων όρων υπό τους οποίους είναι δυνατόν να αλιεύονται (ΕΕ 1997, L 66, σ. 1)·

— στην υπόθεση C-45/98, την ακύρωση του αφορώντος τον γαύρο σημείου του παραρτήματος I του κανονισμού (ΕΚ) 45/98 του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 1997, περί καθορισμού, για ορισμένα αποθέματα ιχθύων και ομάδες αποθεμάτων ιχθύων, των συνολικών επιτρεπομένων αλιευμάτων για το 1998 καθώς και ορισμένων όρων υπό τους οποίους είναι δυνατόν να αλιεύονται (ΕΕ 1998, L 12, σ. 1)·

— στην υπόθεση C-27/99, την ακύρωση του αφορώντος τον γαύρο σημείου του παραρτήματος I του κανονισμού (ΕΚ) 48/1999 του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 1998, περί καθορισμού, για ορισμένα αποθέματα ιχθύων και ομάδες αποθεμάτων ιχθύων, των συνολικών επιτρεπομένων αλιευμάτων για το 1999 καθώς και ορισμένων όρων υπό τους οποίους είναι δυνατόν να αλιεύονται (ΕΕ 1999, L 13, σ. 1)·

— στην υπόθεση C-81/00, την ακύρωση του σχετικού με τον γαύρο σημείου καθ' ό μέρος αφορά τη σημείωση (2) του αποθέματος «Γαύρος, ζώνες IX, X, Copace 34.1.1» του παραρτήματος I D του κανονισμού (ΕΚ) 2742/1999 του Συμβουλίου, της 17ης Δεκεμβρίου 1999, περί καθορισμού, για το 2000, για ορισμένα αποθέματα ιχθύων και ομάδες αποθεμάτων ιχθύων, των αλιευτικών δυνατοτήτων και συναφών όρων στα κοινοτικά ύδατα και, για τα κοινοτικά σκάφη, σε άλλα ύδατα όπου απαιτούνται περιορισμοί αλιευμάτων, και περί τροποποιήσεως του κανονισμού (ΕΚ) 66/98 (ΕΕ L 341, σ. 1), και

— στην υπόθεση C-22/01, την ακύρωση του σχετικού με τον γαύρο σημείου καθ' ό μέρος αφορά τη σημείωση (2) του αποθέματος «Γαύρος, ζώνες IX, X, Copace 34.1.1» (κοινοτικά ύδατα) του παραρτήματος I D του κανονισμού (ΕΚ) 2848/2000 του Συμβουλίου, της 15ης Δεκεμβρίου 2000, περί καθορισμού, για το 2001, για ορισμένα αποθέματα ιχθύων και ομάδες αποθεμάτων ιχθύων, των αλιευτικών δυνατοτήτων και συναφών όρων στα κοινοτικά ύδατα και, για τα κοινοτικά σκάφη, σε άλλα ύδατα όπου απαιτούνται περιορισμοί αλιευμάτων (ΕΕ L 334, σ. 1),

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ,

συγκείμενο από τους G. C. Rodríguez Iglesias, Πρόεδρο, P. Jann, F. Macken και N. Colneric (εισηγήτρια), προέδρους τμήματος, D. A. O. Edward, M. Wathelet, R. Schintgen, B. Σκουρή και J. N. Cunha Rodrigues, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: S. Alber
γραμματέας: H. von Holstein, βοηθός γραμματέας,

έχοντας υπόψη την έκθεση ακροατηρίου,

αφού άκουσε τις αγορεύσεις των διαδίκων κατά τη συνεδρίαση της 25ης Σεπτεμβρίου 2001,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 13ης Νοεμβρίου 2001,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με δικόγραφα που κατέθεσε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου, αντιστοίχως, στις 6 Μαρτίου 1996 στην υπόθεση C-61/96, στις 27 Μαρτίου 1997 στην υπόθεση

C-132/97, στις 24 Φεβρουαρίου 1998 στην υπόθεση C-45/98, στις 5 Φεβρουαρίου 1999 στην υπόθεση C-27/99, στις 7 Μαρτίου 2000 στην υπόθεση C-81/00 και στις 18 Ιανουαρίου 2001 στην υπόθεση C-22/01, το Βασίλειο της Ισπανίας, δυνάμει του άρθρου 173, πρώτο εδάφιο, της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποιήσεως, άρθρου 230, πρώτο εδάφιο, ΕΚ), ζήτησε

— στην υπόθεση C-61/96, την ακύρωση του αφορώντος τον γαύρο σημείου του παραρτήματος του κανονισμού (ΕΚ) 3074/95 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1995, περί καθορισμού, για ορισμένα αποθέματα ιχθύων και ομάδες αποθεμάτων ιχθύων, των συνολικών επιτρεπομένων αλιευμάτων για το 1996, καθώς και ορισμένων όρων υπό τους οποίους είναι δυνατόν να αλιεύονται (ΕΕ L 330, σ. 1)·

— στην υπόθεση C-132/97, την ακύρωση του αφορώντος τον γαύρο σημείου του παραρτήματος I του κανονισμού (ΕΚ) 390/97 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1996, περί καθορισμού, για ορισμένα αποθέματα ιχθύων και ομάδες αποθεμάτων ιχθύων, των συνολικών επιτρεπομένων αλιευμάτων για το 1997 καθώς και ορισμένων όρων υπό τους οποίους είναι δυνατόν να αλιεύονται (ΕΕ 1997, L 66, σ. 1)·

— στην υπόθεση C-45/98, την ακύρωση του αφορώντος τον γαύρο σημείου του παραρτήματος I του κανονισμού (ΕΚ) 45/98 του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 1997, περί καθορισμού, για ορισμένα αποθέματα ιχθύων και ομάδες αποθεμάτων ιχθύων, των συνολικών επιτρεπομένων αλιευμάτων για το 1998 καθώς και ορισμένων όρων υπό τους οποίους είναι δυνατόν να αλιεύονται (ΕΕ 1998, L 12, σ. 1)·

— στην υπόθεση C-27/99, την ακύρωση του αφορώντος τον γαύρο σημείου του παραρτήματος I του κανονισμού (ΕΚ) 48/1999 του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 1998, περί καθορισμού, για ορισμένα αποθέματα ιχθύων και ομάδες αποθεμάτων ιχθύων, των συνολικών επιτρεπομένων αλιευμάτων για το 1999 καθώς και ορισμένων όρων υπό τους οποίους είναι δυνατόν να αλιεύονται (ΕΕ 1999, L 13, σ. 1)·

— στην υπόθεση C-81/00, την ακύρωση του σχετικού με τον γαύρο σημείου καθ' ό μέρος αφορά τη σημείωση (2) του αποθέματος «Γαύρος, ζώνες IX, X, Copace 34.1.1» του παραρτήματος I D του κανονισμού (ΕΚ) 2742/1999 του Συμβουλίου, της 17ης Δεκεμβρίου 1999, περί καθορισμού, για το 2000, για ορισμένα αποθέματα ιχθύων και ομάδες αποθεμάτων ιχθύων, των αλιευτικών δυνατοτήτων και συναφών όρων στα κοινοτικά ύδατα και, για τα κοινοτικά σκάφη, σε άλλα ύδατα όπου απαιτούνται περιορισμοί αλιευμάτων, και περί τροποποιήσεως του κανονισμού (ΕΚ) 66/98 (ΕΕ L 341, σ. 1), και

— στην υπόθεση C-22/01, την ακύρωση του σχετικού με τον γαύρο σημείου καθ' ό μέρος αφορά τη σημείωση (2) του αποθέματος «Γαύρος, ζώνες IX, X, Copace 34.1.1» (κοινοτικά ύδατα) του παραρτήματος I D του κανονισμού (ΕΚ) 2848/2000 του Συμβουλίου, της 15ης Δεκεμβρίου 2000, περί καθορισμού, για το 2001, για ορισμένα αποθέματα ιχθύων και ομάδες αποθεμάτων ιχθύων, των αλιευτικών δυνατοτήτων και συναφών όρων στα κοινοτικά ύδατα και, για τα κοινοτικά σκάφη, σε άλλα ύδατα όπου απαιτούνται περιορισμοί αλιευμάτων (ΕΕ L 334, σ. 1).

2 Με διατάξεις του Προέδρου του Δικαστηρίου της 12ης Σεπτεμβρίου 1996, της 15ης Σεπτεμβρίου 1997, της 13ης Ιουλίου 1998, της 10ης Ιουνίου 1999 και της 6ης Ιουλίου 2000, επετράπη στην Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων να παρέμβει υπέρ του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως στις υποθέσεις C-61/96, C-132/97, C-45/98, C-27/99 και C-81/00.

3 Με αποφάσεις της 2ας Μαΐου 1996, της 12ης Μαΐου 1997, της 16ης Μαρτίου 1998 και της 8ης Μαρτίου 1999, ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου διέταξε την αναστολή της διαδικασίας στις υποθέσεις C-61/96, C-132/97, C-45/98 και C-27/99 εν αναμονή της αποφάσεως του Δικαστηρίου επί της υποθέσεως C-179/95. Στις 5 Οκτωβρίου 1999, το Δικαστήριο εξέδωσε την απόφαση C-179/95, Ισπανία κατά Συμβουλίου (Συλλογή 1999, σ. I-6475). Κληθέν, με έγγραφο της 7ης Οκτωβρίου 1999, να διευκρινίσει αν, ενόψει της εν λόγω αποφάσεως, εμμένει στις προσφυγές του, το Βασίλειο της

Ισπανίας απάντησε, με έγγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 21 Οκτωβρίου 1999, καταφατικά.

4 Με διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 13ης Δεκεμβρίου 1999, αποφασίστηκε η συνεκδίκαση των υποθέσεων C-61/96, C-132/97, C-45/98 και C-27/99 προς διευκόλυνση της έγγραφης και της προφορικής διαδικασίας και προς έκδοση κοινής αποφάσεως. Με διατάξεις του Προέδρου του Δικαστηρίου της 26ης Ιανουαρίου 2001 και της 25ης Ιουνίου 2001, αποφασίστηκε η συνεκδίκαση, από κοινού με τις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις C-61/96, C-132/97, C-45/98 και C-27/99, των υποθέσεων C-81/00 και C-22/01 προς διευκόλυνση της προφορικής διαδικασίας και προς έκδοση κοινής αποφάσεως.

Το νομικό πλαίσιο

Τα συνολικά επιτρεπόμενα αλιεύματα

5 Με το άρθρο 161, παράγραφος 1, στοιχείο στ', της πράξεως περί των όρων προσχωρήσεως του Βασιλείου της Ισπανίας και της Πορτογαλικής Δημοκρατίας και προσαρμογών των Συνθηκών (ΕΕ 1985, L 302, σ. 23, στο εξής: Πράξη Προσχωρήσεως) χορηγήθηκε στο Βασίλειο της Ισπανίας το 90 % του συνόλου των επιτρεπομένων αλιευμάτων (total admissible des captures, στο εξής: TAC) γαύρου της ζώνης VIII του Διεθνούς Συμβουλίου Εξερευνήσεως της Θάλασσας (Conseil international d'exploration de la mer, στο εξής: CIEM), ενώ το 10 % χορηγήθηκε στη Γαλλική Δημοκρατία. Επιπλέον, σύμφωνα με την αρχή της σχετικής σταθερότητας των αλιευτικών δραστηριοτήτων κάθε κράτους μέλους για κάθε συγκεκριμένο απόθεμα (στο εξής: αρχή της σχετικής σταθερότητας), που θέτει το άρθρο 4, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΟΚ) 170/83 του Συμβουλίου, της 25ης Ιανουαρίου 1983, περί θεσπίσεως κοινοτικού καθεστώτος διατηρήσεως και διαχειρίσεως των αλιευτικών πόρων (ΕΕ L 24, σ. 1), το περιεχόμενο του οποίου επαναλαμβάνει κατ' ουσίαν το άρθρο 8, παράγραφος 4, του κανονισμού (ΕΟΚ) 3760/92 του Συμ-

βουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1992, για τη θέσπιση κοινοτικού συστήματος για την αλιεία και την υδατοκαλλιέργεια (ΕΕ L 389, σ. 1), το TAC γαύρου των ζωνών CIEM IX και X και της ζώνης 34.1.1 της Επιτροπής Αλιείας για τον Κεντροανατολικό Ατλαντικό (Comité des pêches de l'Atlantique Centre-Est, στο εξής: Copace) κατανεμήθηκε μεταξύ του Βασιλείου της Ισπανίας και της Πορτογαλικής Δημοκρατίας, οι οποίες έλαβαν, περίπου, το 48 % και το 52 %, αντιστοίχως.

6 Ο κανονισμός 3760/92 εκδόθηκε βάσει του άρθρου 43 της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποιήσεως, άρθρου 37 ΕΚ). Το άρθρο 4 του κανονισμού προβλέπει τα εξής:

«1. Προκειμένου να εξασφαλιστεί η ορθολογική και υπεύθυνη εκμετάλλευση των πόρων σε σταθερή βάση, το Συμβούλιο, ενεργώντας, εκτός των περιπτώσεων που προβλέπεται άλλως, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 43 της Συνθήκης, θεσπίζει κοινοτικά μέτρα που καθορίζουν τους όρους για την πρόσβαση στα ύδατα και τους πόρους και για την άσκηση των δραστηριοτήτων εκμετάλλευσης. Τα μέτρα αυτά εκπονούνται υπό το φως των διαθέσιμων βιολογικών, κοινωνικοοικονομικών και τεχνικών αναλύσεων, και ιδίως των εκθέσεων που συντάσσει η επιτροπή η οποία προβλέπεται στο άρθρο 16.

2. Οι διατάξεις αυτές μπορούν, ιδίως, να περιλαμβάνουν μέτρα που αποσκοπούν, για κάθε τύπο αλιείας ή ομάδα τύπων αλιείας:

[...]

β) στον περιορισμό των ποσοστών εκμετάλλευσης·

γ) στον καθορισμό ποσοτικών ορίων αλιευμάτων·

[...]».

7 Το άρθρο 8, παράγραφος 1, του κανονισμού 3760/92 προβλέπει ότι, σύμφωνα με το άρθρο 4, το ποσοστό εκμεταλλεύσεως μπορεί να ρυθμίζεται με περιορισμό, για τη συγκεκριμένη περίοδο, του όγκου των επιτρεπομένων αλιευμάτων και, εάν απαιτείται, της αλιευτικής προσπάθειας.

8 Κατά το άρθρο 8, παράγραφος 4, σημεία i και ii, του ιδίου κανονισμού, το Συμβούλιο, με ειδική πλειοψηφία και ύστερα από πρόταση της Επιτροπής, καθορίζει για κάθε τύπο αλιείας ή ομάδα τύπων αλιείας, κατά περίπτωση, το TAC ή/και το σύνολο της επιτρεπόμενης αλιευτικής προσπάθειας ανάλογα με την περίπτωση, σε πολυετή βάση, και κατανέμει τις αλιευτικές δυνατότητες μεταξύ των κρατών μελών με τρόπο που να εξασφαλίζει για κάθε κράτος μέλος σχετική σταθερότητα των αλιευτικών δραστηριοτήτων για κάθε συγκεκριμένο απόθεμα· ωστόσο, κατόπιν αιτήσεως των άμεσα ενδιαφερομένων κρατών μελών, μπορεί να ληφθεί υπόψη η εξέλιξη των μικροποσοστώσεων και των τακτικών ανταλλαγών ποσοστώσεων από το 1983, συνυπολογιζομένης δεόντως της συνολικής ισορροπίας των μεριδίων.

9 Βάσει του άρθρου 8, παράγραφος 4, του κανονισμού 3760/92, οι κανονισμοί 3074/95, 390/97, 45/98, 48/1999, 2742/1999 και 2848/2000 καθόρισαν τα TAC ορισμένων αποθεμάτων ιχθύων για τα έτη, αντιστοίχως, 1996, 1997, 1998, 1999, 2000 και 2001.

10 Όσον αφορά τη ζώνη CIEM VIII, καθένας από τους ως άνω κανονισμούς καθόρισε ένα ΤΑC γαύρου 33 000 τόνων, από τους οποίους 29 700 τόνοι αναλογούσαν στο Βασίλειο της Ισπανίας και 3 300 τόνοι στη Γαλλική Δημοκρατία, χωρίς να γίνεται διάκριση ανάλογα με τις περιοχές αλιεύσεως. Πράγματι, πρέπει να επισημανθεί ότι, καίτοι ο κανονισμός 2742/1999, αρχικώς, προέβλεπε ένα ΤΑC 16 000 τόνων, από τους οποίους 14 400 τόνοι αναλογούσαν στο Βασίλειο της Ισπανίας και 1 600 τόνοι στη Γαλλική Δημοκρατία, ο κανονισμός αυτός, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 1446/2000 του Συμβουλίου, της 16ης Ιουνίου 2000 (ΕΕ L 163, σ. 3), καθόρισε επίσης ένα ΤΑC 33 000 τόνων.

11 Όσον αφορά τη ζώνη CIEM IX, X, Copace 34.1.1, για τα έτη 1996 έως 1998, η δέκατη τρίτη στήλη του παραρτήματος του κανονισμού 3074/95, η δέκατη τέταρτη στήλη του παραρτήματος I του κανονισμού 390/97 και η πέμπτη στήλη του παραρτήματος I του κανονισμού 45/98 καθόρισαν, καθεμία, ένα ΤΑC γαύρου 12 000 τόνων, από τους οποίους 5 740 τόνοι αναλογούσαν στο Βασίλειο της Ισπανίας και 6 260 τόνοι στην Πορτογαλική Δημοκρατία. Για το έτος 1999, η δέκατη πέμπτη στήλη του παραρτήματος I του κανονισμού 48/1999 καθόρισε ένα ΤΑC γαύρου 13 000 τόνων, από τους οποίους 6 220 τόνοι αναλογούσαν στο Βασίλειο της Ισπανίας και 6 780 τόνοι στην Πορτογαλική Δημοκρατία. Τέλος, για τα έτη 2000 και 2001, η ένατη στήλη του παραρτήματος I D του κανονισμού 2742/1999 και η ένατη στήλη του παραρτήματος I D του κανονισμού 2848/2000 καθόρισαν, καθεμία, ένα ΤΑC γαύρου 10 000 τόνων, από τους οποίους 4 780 τόνοι αναλογούσαν στο Βασίλειο της Ισπανίας και 5 220 τόνοι στην Πορτογαλική Δημοκρατία.

12 Διευκρινίστηκε ότι οι ποσοστώσεις γαύρου που χορηγήθηκαν στο Βασίλειο της Ισπανίας και στην Πορτογαλική Δημοκρατία εντός της ζώνης CIEM IX, X, Copace 34.1.1 μπορούσαν να αλιεύονται μόνο στα ύδατα που υπάγονται στην κυριαρχία ή τη δικαιοδοσία του οικείου κράτους μέλους ή στα διεθνή ύδατα της σχετικής ζώνης, υπό την επιφύλαξη, πάντως, των διατάξεων περί ανταλλαγής ποσοστώσεων, ήτοι της εξαιρέσεως που προβλέπεται στη σημείωση 3 των διατάξεων των κανονισμών 3074/95, 390/97, 45/98 και 48/1999 που αναφέρθηκαν στην προηγούμενη σκέψη, καθώς και στη σημείωση 2 των διατάξεων των κανονισμών 2742/1999 και 2848/2000 που αναφέρθηκαν στην προηγούμενη σκέψη.

Οι ανταλλαγές ποσοστώσεων

13 Κατά το άρθρο 9, παράγραφος 1, του κανονισμού 3760/92, τα κράτη μέλη μπορούν, αφού ενημερώσουν την Επιτροπή, να ανταλλάσσουν, εν όλω ή εν μέρει, τις διαθέσιμες αλιευτικές δυνατότητες που τους έχουν χορηγηθεί.

14 Ο κανονισμός (ΕΚ) 685/95 του Συμβουλίου, της 27ης Μαρτίου 1995, για τη διαχείριση της αλιευτικής προσπάθειας όσον αφορά ορισμένες αλιευτικές ζώνες και αλιευτικούς πόρους της Κοινότητας (ΕΕ L 71, σ. 5), ο οποίος εκδόθηκε βάσει του άρθρου 43 της Συνθήκης, ορίζει, στο άρθρο του 11, παράγραφος 1, ότι τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη προβαίνουν σε ανταλλαγή αλιευτικών δυνατοτήτων που τους έχουν κατανεμηθεί σύμφωνα με τους όρους που προβλέπονται στο παράρτημα IV, σημείο 1.

15 Το σημείο 1, 1.1, του εν λόγω παραρτήματος προβλέπει τα εξής:

«Οι ανταλλαγές μεταξύ της Γαλλίας και της Πορτογαλίας μπορούν να ανανεώνονται σιωπηρά για την περίοδο 1995 έως 2002, με την επιφύλαξη της δυνατότητας κάθε κράτους μέλους να μεταβάλλει τους όρους κάθε χρόνο κατά τον ετήσιο καθορισμό των TAC και ποσοστώσεων.

Οι ανταλλαγές αυτές αφορούν τα ακόλουθα TAC:

i) αφού καθορισθεί κοινό TAC γαύρου για τις ζώνες CIEM VIII και IX, το 80 % των αλιευτικών δυνατοτήτων της Πορτογαλίας παραχωρείται ετησίως στη Γαλλία, με υποχρέωση να αλιεύεται αποκλειστικά στα ύδατα που υπάγονται στην κυριαρχία ή τη δικαιοδοσία της Γαλλίας·

[...]».

16 Όσον αφορά το TAC γαύρου για τη ζώνη CIEM IX, X, Copace 34.1.1, η δέκατη τρίτη στήλη του παραρτήματος του κανονισμού 3074/95, η δέκατη τέταρτη στήλη του παραρτήματος I του κανονισμού 390/97 και η δέκατη πέμπτη στήλη του παραρτήματος I των κανονισμών 45/98 και 48/1999 διευκρινίζουν, στη σημείωσή τους 3, ότι, κατά παρέκκλιση από τον κανόνα ότι οι ποσοστώσεις γαύρου που έχουν χορηγηθεί εντός της ζώνης αυτής μπορούν να αλιεύονται μόνο στα ύδατα που υπάγονται στην κυριαρχία ή τη δικαιοδοσία του οικείου κράτους μέλους ή στα διεθνή ύδατα της σχετικής ζώνης, η ποσόστωση της Πορτογαλικής Δημοκρατίας «μπορεί να αλιεύεται, μέχρι 5 008 τόνους κατ' ανώτατο όριο, στα ύδατα CIEM υποδιαίρεση VIII που υπάγονται στην κυριαρχία ή δικαιοδοσία της Γαλλίας».

17 Ομοίως, η ένατη στήλη του παραρτήματος I D του κανονισμού 2742/1999 διευκρινίζει, στη σημείωσή της 2, ότι η ποσόστωση της Πορτογαλικής Δημοκρατίας «μπορεί να αλιευθεί, μέχρι 3 000 τόνους κατ' ανώτατο όριο, στα ύδατα CIEM υποδιαίρεση VIII που υπάγονται στην κυριαρχία ή δικαιοδοσία της Γαλλίας».

18 Τέλος, η ένατη στήλη του παραρτήματος I D του κανονισμού 2848/2000 διευκρινίζει, στη σημείωσή της 2, ότι η ποσόστωση της Πορτογαλικής Δημοκρατίας «μπορεί να αλιεύεται, μέχρι ποσοστό 80 % κατ' ανώτατο όριο, στα ύδατα CIEM υποδιαίρεση VIII που υπάγονται στην κυριαρχία ή δικαιοδοσία της Γαλλίας», ποσοστό το οποίο αντιπροσωπεύει 4 176 τόνους.

19 Τα εισαγωγικά της δίκης έγγραφα του Βασιλείου της Ισπανίας στις υποθέσεις C-61/96, C-132/97, C-45/98 και C-27/99 πρέπει, λαμβανομένης υπόψη της αιτιολογίας τους, να νοηθούν ως σκοπούντα την ακύρωση της σημειώσεως 3, αντιστοίχως, της δέκατης τρίτης στήλης του παραρτήματος του κανονισμού 3074/95, της δέκατης τέταρτης στήλης του παραρτήματος I του κανονισμού 390/97 και της δέκατης πέμπτης στήλης του παραρτήματος I των κανονισμών 45/98 και 48/1999. Με τα εισαγωγικά της δίκης έγγραφα στις υποθέσεις C-81/00 και C-22/01 επιδιώκεται η ακύρωση της σημειώσεως 2 της ένατης στήλης του παραρτήματος I D των κανονισμών 2742/1999 και 2848/2000. Στο εξής, οι σημειώσεις αυτές καλούνται συλλήβδην «προσβαλλόμενες διατάξεις».

Επί του παραδεκτού

20 Το Συμβούλιο ζητεί να κηρυχθούν απαράδεκτες οι προσφυγές του Βασιλείου της Ισπανίας στις υποθέσεις C-61/96, C-132/97, C-45/98 και C-27/99 για τον λόγο ότι οι προσφυγές αυτές και εκείνη στην υπόθεση C-179/95, η οποία απορρίφθηκε με την προαναφερθείσα απόφαση Ισπανία κατά Συμβουλίου, είναι προσφυγές οι οποίες έχουν τους ίδιους αντιδίκους, επιδιώκουν τον ίδιο σκοπό και στηρίζονται στους ίδιους λόγους. Η ανάλυση αυτή ενισχύεται από τις αποφάσεις του Προέδρου του Δικαστηρίου ο οποίος διέταξε, δυνάμει του άρθρου 82 α, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, στοιχείο β', του Κανονισμού Διαδικασίας, την αναστολή της διαδικασίας στις υποθέσεις C-61/96, C-132/97, C-45/98 και C-27/99 μέχρις ότου το Δικαστήριο αποφανθεί επί της υποθέσεως C-179/95. Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, το Συμβούλιο ζήτησε να κηρυχθούν απαράδεκτες για τον ίδιο λόγο και οι προσφυγές του Βασιλείου της Ισπανίας στις υποθέσεις C-81/00 και C-22/01.

21 Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η μόνη πράξη που μπορεί να παραγάγει δεσμευτικά έννομα αποτελέσματα όσον αφορά την ανταλλαγή ποσοστώσεων μεταξύ της Γαλλικής Δημοκρατίας και της Πορτογαλικής Δημοκρατίας είναι ο κανονισμός 685/95, ο οποίος προβλέπει την κοινή διαχείριση των αποθεμάτων γαύρου εντός των ζωνών CIEM VIII και IX και καθορίζει τις λεπτομέρειες, την έκταση εφαρμογής και τη διάρκεια της συμφωνίας ανταλλαγής μεταξύ των δύο αυτών κρατών μελών. Οι μεταγενέστεροι κανονισμοί αρκούνται στον καθορισμό, σε ετήσια βάση, των ΤΑC και των ποσοστώσεων στο πλαίσιο της κοινής διαχειρίσεως των αποθεμάτων και των ανταλλαγών τις οποίες καθιέρωσε ο κοινοτικός νομοθέτης με τον κανονισμό 685/95. Επομένως, πρόκειται περί επιβεβαιωτικών πράξεων οι οποίες, σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου, δεν είναι δεκτικές προσφυγής οσάκις η προθεσμία για την άσκηση προσφυγής κατά της αρχικής πράξεως έχει παρέλθει ή οσάκις η νομιμότητα της εν λόγω πράξεως έχει ήδη αναγνωριστεί.

22 Δεδομένου ότι η μόνη πράξη που είναι όντως δεκτική προσφυγής είναι, κατά την Επιτροπή, ο κανονισμός 685/95 και, δεδομένου ότι το Δικαστήριο, με την προπα-

ρατεθείσα απόφαση Ισπανία κατά Συμβουλίου, απέρριψε τους ισχυρισμούς με τους οποίους προβαλλόταν το ανίσχυρο του εν λόγω κανονισμού, οι προσφυγές του Βασιλείου της Ισπανίας είναι, κατά την Επιτροπή, απαράδεκτες.

23 Συναφώς, όσον αφορά, πρώτον, την ένσταση απαραδέκτου που προέβαλε το Συμβούλιο, πρέπει να υπομνηστεί ότι, στο πλαίσιο προσφυγής ακυρώσεως δυνάμει του άρθρου 173 της Συνθήκης, το παραδεκτό της προσφυγής πρέπει να εκτιμάται σε σχέση με την κατάσταση κατά το χρονικό σημείο καταθέσεως του δικογράφου της προσφυγής (βλ. απόφαση της 27ης Νοεμβρίου 1984, 50/84, Bensider κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1984, σ. 3991, σκέψη 8). Δεδομένου ότι οι προσφυγές στις υποθέσεις C-61/96, C-132/97, C-45/98 και C-27/99 ασκήθηκαν πριν από τη δημοσίευση της προπαρατεθείσας αποφάσεως Ισπανία κατά Συμβουλίου, οι προσφυγές αυτές δεν μπορούν να κηρυχθούν απαράδεκτες λόγω του ότι προσκρούουν στο δεδικασμένο από την εν λόγω απόφαση.

24 Όσον αφορά τις προσφυγές στις υποθέσεις C-81/00 και C-22/01, πρέπει να επισημανθεί ότι, προκειμένου περί προσφυγής βάσει του άρθρου 173 της Συνθήκης, η πράξη της οποίας ζητείται η ακύρωση συνιστά ουσιώδες στοιχείο που επιτρέπει τον χαρακτηρισμό του αντικειμένου της προσφυγής. Οι ως άνω προσφυγές αποσκοπούν στην ακύρωση κανονισμών διαφορετικών από εκείνους των οποίων το κύρος εξετάστηκε στην προπαρατεθείσα απόφαση Ισπανία κατά Συμβουλίου. Συναφώς, δεν ασκεί επιρροή το γεγονός ότι η ποσότητα σε τόνους επί της οποίας ορίζεται ένα TAC παραμένει αμετάβλητη σε ετήσια βάση διότι, κατά το άρθρο 4 του κανονισμού 3760/92, τα TAC αποτελούν αντικείμενο νέου καθορισμού ετησίως υπό το πρίσμα των διαθεσίμων επιστημονικών απόψεων, και ειδικότερα της εκθέσεως που καταρτίζει η επιστημονική, τεχνική και οικονομική επιτροπή αλιείας. Κατά συνέπεια, το επιχείρημα με το οποίο προβάλλεται ταυτότητα αντικειμένου πρέπει να απορριφθεί.

25 Συνεπώς, η ένσταση απαραδέκτου που προέβαλε το Συμβούλιο είναι αβάσιμη.

26 Δεύτερον, όσον αφορά την ένσταση απαραδέκτου που προέβαλε η Επιτροπή, πρέπει να επισημανθεί ότι οι προσβαλλόμενες διατάξεις αποσκοπούν στην εφαρμογή του παραρτήματος IV, σημείο 1, 1.1, του κανονισμού 685/95. Καίτοι στο εν λόγω παράρτημα προβλέπεται η ανανέωση των ανταλλαγών για την περίοδο 1995 έως 2002, οι κανονισμοί που περιέχουν τις προσβαλλόμενες διατάξεις καθορίζουν εκ νέου κάθε έτος τα TAC και τις ποσοστώσεις γαύρου που ισχύουν στις ζώνες CIEM VIII και IX. Επομένως, ανεξαρτήτως του ζητήματος αν η νομολογία του Δικαστηρίου σχετικά με τις επιβεβαιωτικές πράξεις ισχύει και για τους κανονισμούς, οι κανονισμοί 3074/95, 390/97, 45/98, 48/1999, 2742/1999 και 2848/2000 δεν μπορούν, ούτως ή άλλως, να θεωρηθούν επιβεβαιωτικές πράξεις.

27 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι όλες οι προσφυγές του Βασιλείου της Ισπανίας είναι παραδεκτές.

Επί της ουσίας

28 Στις υποθέσεις C-61/96, C-132/97, C-45/98 και C-27/99, η Ισπανική Κυβέρνηση προέβαλε πλείονες λόγους ακυρώσεως. Κατόπιν της προπαρατεθείσας αποφάσεως Ισπανία κατά Συμβουλίου, η εν λόγω κυβέρνηση παραιτήθηκε ρητώς όλων των λόγων ακυρώσεως πλην εκείνου που αντλείται από την ισοδυναμούσα με παράβαση του κανονισμού 3760/92 παραβίαση της αρχής της σχετικής σταθερότητας. Αντιθέτως, στις υποθέσεις C-81/00 και C-22/01, η Ισπανική Κυβέρνηση προβάλλει, πέραν αυτού του πρώτου λόγου ακυρώσεως, και δεύτερο λόγο που αντλείται από την επίσης ισοδυναμούσα με παράβαση του κανονισμού 3760/92 αθέτηση της υποχρεώσεως να εξασφαλιστεί η ορθολογική και υπεύθυνη εκμετάλλευση των πόρων.

Επί του λόγου ακυρώσεως που αντλείται από την παραβίαση της αρχής της σχετικής σταθερότητας

Επιχειρήματα των διαδίκων

29 Η Ισπανική Κυβέρνηση υπενθυμίζει ότι ένας από τους μηχανισμούς που καθιερώνει ο κανονισμός 3760/92 για να διασφαλίσει τη διατήρηση των αλιευτικών πόρων έγκειται στον περιορισμό των αλιευμάτων ειδών που απειλούνται με εξαφάνιση και στην κατανομή του επιτρεπομένου όγκου αλιευμάτων μεταξύ των κρατών μελών, λαμβανομένης υπόψη της αρχής της σχετικής σταθερότητας.

30 Η σχετική σταθερότητα πρέπει να εξασφαλίζεται, για κάθε κράτος μέλος, για καθένα από τα σχετικά αποθέματα, δηλαδή τους ιχθύς ορισμένου είδους, οι οποίοι βρίσκονται σε δεδομένη γεωγραφική ζώνη. Επομένως, η αρχή της σχετικής σταθερότητας εγγυάται στο Βασίλειο της Ισπανίας τη διατήρηση του ποσοστού του 90 % του αποθέματος γαύρου που υπάρχει εντός της ζώνης CIEM VIII.

31 Κατά την Ισπανική Κυβέρνηση, το Συμβούλιο, θεσπίζοντας τις προσβαλλόμενες διατάξεις, προέβη σε αύξηση του TAC και σε νέα κατανομή της ποσοστώσεως γαύρου της ζώνης CIEM VIII χωρίς να λάβει υπόψη την αρχή της σχετικής σταθερότητας. Συγκεκριμένα, μια νέα ποσόστωση γαύρου, 5 008 τόνων μεταξύ των ετών 1996 και 1999, 3 000 τόνων το έτος 2000 και 4 176 τόνων το έτος 2001, χορηγήθηκε εντός της ζώνης CIEM VIII στην Πορτογαλική Δημοκρατία, κράτος μέλος το οποίο ουδέποτε είχε στο παρελθόν ποσοστώσεις στη ζώνη αυτή, κατά παράβαση της υποχρεώσεως διατηρήσεως του ποσοστού που έχει καθοριστεί για καθένα από τα δύο κράτη μέλη, ήτοι το Βασίλειο της Ισπανίας και τη Γαλλική Δημοκρατία, μεταξύ των οποίων έχει κατανεμηθεί το απόθεμα αυτό.

32 Αν το Συμβούλιο είχε αυξήσει την ποσόστωση γαύρου της ζώνης CIEM VIII διά της κανονικής οδού, ήτοι θεσπίζοντας νέο TAC βάσει νέων επιστημονικών και τεχνικών μελετών, η κατανομή του νέου TAC θα είχε γίνει βάσει των ποσοστών που διασφαλίζονται σε κάθε κράτος μέλος, τηρουμένης της αρχής της σχετικής σταθερότητας, οπότε το Βασίλειο της Ισπανίας θα είχε λάβει, εντός του νέου TAC, την ποσόστωση την οποία θα δικαιούνταν αν είχε διατηρηθεί το ποσοστό του.

33 Η Ισπανική Κυβέρνηση υποστηρίζει ότι οι προσβαλλόμενες διατάξεις ουδόλως δύνανται να δικαιολογηθούν. Αντιθέτως προς ό,τι έκρινε το Δικαστήριο στη σκέψη 51 της προπαρατεθείσας αποφάσεως Ισπανία κατά Συμβουλίου, δεν υφίσταται ένα TAC κοινό για τις ζώνες CIEM VIII και IX, αλλά δύο χωριστά TAC, το ένα για τη ζώνη CIEM VIII και το άλλο για τη ζώνη CIEM IX. Για την πειστικότητα του επιχειρήματος αυτού, αρκεί η εξέταση των παραρτημάτων των επίδικων κανονισμών.

34 Το Συμβούλιο απαντά ότι το Δικαστήριο έχει ήδη απορρίψει, στην προπαρατεθείσα απόφαση Ισπανία κατά Συμβουλίου, τον λόγο ακυρώσεως με τον οποίο είχε προβληθεί η παραβίαση της αρχής της σχετικής σταθερότητας. Συγκεκριμένα, στις σκέψεις 53 και 54 της ως άνω αποφάσεως, το Δικαστήριο έκρινε ότι το Συμβούλιο, χορηγώντας στο Βασίλειο της Ισπανίας το 90 % του TAC γαύρου της ζώνης CIEM VIII, τήρησε την εν λόγω αρχή.

35 Το Συμβούλιο υπενθυμίζει ότι το άρθρο 9 του κανονισμού 3760/92 επιτρέπει στα κράτη μέλη να ανταλλάσσουν τις ποσοστώσεις τους. Η Πορτογαλική Δημοκρατία και η Γαλλική Δημοκρατία συμφώνησαν για μια τέτοια ανταλλαγή. Επιπλέον, ο κανονισμός 685/95 προβλέπει, στο άρθρο του 11, παράγραφος 1, ότι τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη προβαίνουν σε ανταλλαγή των αλιευτικών δυνατοτήτων που τους έχουν κατανεμηθεί σύμφωνα με τους όρους του παραρτήματος IV, σημείο 1, του ιδίου κανονισμού, το οποίο ορίζει ότι οι ανταλλαγές μεταξύ της Γαλλικής Δημο-

κρατίας και της Πορτογαλικής Δημοκρατίας μπορούν να ανανεωθούν σιωπηρώς για την περίοδο 1995 έως 2002. Για τον λόγο αυτόν, ο κανονισμός 685/95 δεν έχει παύσει να παράγει τα αποτελέσματά του.

36 Το Συμβούλιο διευκρινίζει ότι ήταν αναγκασμένο να καθορίσει ένα TAC γαύρου για τη ζώνη CIEM VIII, προκειμένου να χορηγήσει το 90 % στο Βασίλειο της Ισπανίας και ένα άλλο TAC γαύρου για τις ζώνες CIEM IX και X, ώστε να το κατανείμει μεταξύ του Βασιλείου της Ισπανίας και της Πορτογαλικής Δημοκρατίας σύμφωνα με την αρχή της σχετικής σταθερότητας. Από κοινού λαμβανόμενα, τα δύο TAC δεν θα παρείχαν τη δυνατότητα σεβασμού των δικαιωμάτων που έχουν χορηγηθεί στο Βασίλειο της Ισπανίας δυνάμει του άρθρου 161, παράγραφος 1, στοιχείο στ', της Πράξεως Προσχωρήσεως. Το Συμβούλιο φρονεί ότι δεν ήταν δυνατό να τροποποιηθεί η συμφωνία που περιέχει η Πράξη Προσχωρήσεως, εκτός αν το Βασίλειο της Ισπανίας ήταν διατεθειμένο να θυσιάσει μέρος των δικαιωμάτων του προκειμένου να χορηγηθεί μεγαλύτερη ποσόστωση στη Γαλλική Δημοκρατία. Επομένως, πρόκειται μεν περί δύο χωριστών TAC, των οποίων όμως η διαχείριση ασκείται από κοινού.

37 Η Επιτροπή υπογραμμίζει κατ' αρχάς ότι η κοινή διαχείριση των TAC γαύρου των ζωνών CIEM VIII και IX δεν άλλαξε την κατανομή των ποσοστώσεων των οικείων κρατών μελών, δεδομένου ότι καθένα από αυτά μπορεί να συνεχίσει να αλιεύει ακριβώς τις ίδιες ποσότητες. Εν συνεχεία, η δυνατότητα συνάψεως συμφωνιών σχετικών με ανταλλαγές ποσοστώσεων προβλέπεται από τα άρθρα 8, παράγραφος 4, στοιχείο ii, και 9 του κανονισμού 3760/92. Τέλος, η απάμβλυνση της αρχής της σχετικής σταθερότητας δεν μπορεί να είναι παράνομη, λαμβανομένου υπόψη ότι απορρέει από τον κανονισμό 685/95. Ο κανονισμός αυτός εκδόθηκε βάσει του άρθρου 43 της Συνθήκης, στηρίζεται δηλαδή στην ίδια νομική βάση με εκείνη των κανονισμών 170/83 και 3760/92 στους οποίους διατυπώνεται η εν λόγω αρχή. Επομένως, ο κανονισμός 685/95 υπερισχύει των γενικών διατάξεων ως θέτων ειδικές διατάξεις. Με τον κανονισμό 685/95, το Συμβούλιο αποφάσισε, εν πλήρει επιγνώσει της καταστάσεως, να απαμβλύνει, κατά ορισμένο μέτρο, την αρχή της σχετικής σταθερότητας.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

38 Εκ προοιμίου, πρέπει να υπομνηστεί ότι η αρχή της σχετικής σταθερότητας καθιερώθηκε με τον κανονισμό 170/83 και επανελήφθη εν συνεχεία στον κανονισμό 3760/92. Το άρθρο 4, παράγραφος 1, του κανονισμού 170/83 όριζε ότι «[η] διατιθέμενη ποσότητα αλιευμάτων [...] κατανέμεται μεταξύ των κρατών μελών κατά τρόπο που να εξασφαλίζει σε κάθε κράτος μέλος σχετική σταθερότητα των δραστηριοτήτων που ασκούνται σε κάθε απόθεμα». Το άρθρο 8, παράγραφος 4, στοιχείο ii, του κανονισμού 3760/92 προβλέπει ότι το Συμβούλιο «κατανέμει τις αλιευτικές δυνατότητες μεταξύ των κρατών μελών με τρόπο που να εξασφαλίζει για κάθε κράτος μέλος σχετική σταθερότητα των αλιευτικών δραστηριοτήτων για κάθε συγκεκριμένο απόθεμα». Παρά τη διαφορετική τους διατύπωση, οι δύο αυτές διατάξεις δεν μπορούν να ερμηνευθούν κατά διαφορετικό τρόπο, οπότε οι «αλιευτικές δυνατότητες», η κατανομή των οποίων από το Συμβούλιο πρέπει να γίνεται τηρουμένης της αρχής της σχετικής σταθερότητας, πρέπει να νοηθούν ως περιλαμβάνουσες το σύνολο των διαθεσίμων αλιευμάτων.

39 Για την εφαρμογή της αρχής της σχετικής σταθερότητας, οι αλιευτικές δυνατότητες για κάθε απόθεμα ιχθύων, ήτοι για τους ιχθύς ορισμένου είδους που βρίσκονται σε δεδομένη γεωγραφική ζώνη (βλ. απόφαση της 13ης Οκτωβρίου 1992, C-63/90 και C-67/90, Πορτογαλία και Ισπανία κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1992, σ. I-5073, σκέψη 28), πρέπει να εκτιμώνται χωριστά. Πράγματι, από το άρθρο 8, παράγραφος 4, στοιχείο ii, του κανονισμού 3760/92 προκύπτει ότι η σχετική σταθερότητα των αλιευτικών δραστηριοτήτων πρέπει να εξασφαλίζεται, για κάθε κράτος μέλος, «για κάθε συγκεκριμένο απόθεμα».

40 Η σταθερότητα των αλιευτικών δραστηριοτήτων είναι σχετική, υπό την έννοια ότι σημαίνει διατήρηση σταθερού ποσοστού του όγκου των διαθεσίμων αλιευμάτων για κάθε συγκεκριμένο απόθεμα, όγκου ο οποίος είναι δεκτικός αλλαγών, και όχι παροχή εγγυήσεων για σταθερή ποσόστητα αλιευμάτων (βλ., μεταξύ άλλων, αποφάσεις της 16ης Ιουνίου 1987, 46/86, Romkes, Συλλογή 1987, σ. 2671, σκέψη 17, και Πορτογαλία και Ισπανία κατά Συμβουλίου, προπαρατεθείσα, σκέψη 28).

41 Η αρχή της σχετικής σταθερότητας θα μπορούσε να καταστρατηγηθεί αν ήταν δυνατόν να αυξηθούν οι πραγματικές αλιευτικές δυνατότητες εντός ορισμένης γεωγραφικής ζώνης για την οποία έχει καθοριστεί ένα TAC, μέσω της χορηγήσεως αδείας για την αλιεία, εντός της ζώνης αυτής, ενός τμήματος του TAC που έχει καθοριστεί, για το ίδιο είδος, για μια άλλη ζώνη. Τούτο θα είχε ως συνέπεια ότι, για την πρώτη ζώνη, η κατανομή των αλιευτικών δυνατοτήτων θα διέφερε απο την κατανομή του TAC που έχει καθοριστεί για τη ζώνη αυτή.

42 Εν προκειμένω, στην Πορτογαλική Δημοκρατία, κάτοχο ποσοστώσεως γαύρου εντός της ζώνης CIEM IX, επετράπη, ενόψει μεταγενέστερης παραχωρήσεως στη Γαλλική Δημοκρατία, να αλιεύσει ένα τμήμα της ποσοστώσεως αυτής στα ύδατα της ζώνης CIEM VIII τα οποία υπάγονται στην κυριαρχία ή τη δικαιοδοσία της Γαλλικής Δημοκρατίας, ήτοι 5 008 τόνους από το έτος 1996 έως το έτος 1999, 3 000 τόνους το έτος 2000 και 4 176 τόνους το έτος 2001. Η ως άνω πρακτική αύξησε τις αλιευτικές δυνατότητες γαύρου στη ζώνη CIEM VIII. Επομένως, καθ' όλα τα έτη αυτά, το Βασίλειο της Ισπανίας ναι μεν έλαβε όντως το 90 % του TAC γαύρου που είχε καθοριστεί για τη ζώνη CIEM VIII, πλην όμως δεν έλαβε το 90 % των αλιευτικών δυνατοτήτων γαύρου στην ίδια ζώνη.

43 Το επιχείρημα της Επιτροπής ότι κάθε κράτος μέλος δύναται να συνεχίσει να αλιεύει ακριβώς τις ίδιες ποσότητες δεν ασκεί επιρροή καθόσον, όσον αφορά την κατανομή των πραγματικών αλιευτικών δυνατοτήτων, η κατανομή αυτή τροποποιήθηκε στη ζώνη CIEM VIII εις βάρος του Βασιλείου της Ισπανίας.

44 Οι προσβαλλόμενες διατάξεις δεν δύνανται να δικαιολογηθούν από το άρθρο 11, παράγραφος 1, σε συνδυασμό με το σημείο 1, 1.1, δεύτερο εδάφιο, στοιχείο i, του παραρτήματος IV του κανονισμού 685/95, δεδομένου ότι η δεύτερη αυτή διάταξη ορίζει ότι, αφού καθοριστεί «κοινό TAC» γαύρου για τις ζώνες CIEM VIII και IX, «το 80 % των αλιευτικών δυνατοτήτων της Πορτογαλίας παραχωρείται ετησίως στη Γαλλία, με υποχρέωση να αλιεύεται αποκλειστικά στα ύδατα που υπάγονται στην κυριαρχία ή τη δικαιοδοσία της Γαλλίας».

45 Η διατυπούμενη στις σκέψεις 51 και 52 της προπαρατεθείσας αποφάσεως Ισπανία κατά Συμβουλίου διαπίστωση ότι η παραχώρηση στη Γαλλική Δημοκρατία των αλιευτικών δυνατοτήτων της Πορτογαλικής Δημοκρατίας πραγματοποιήθηκε στο πλαίσιο ενός κοινού ΤΑC, το οποίο καλύπτει τις ζώνες CIEM VIII και IX, αποδεικνύεται ως μη ακριβής. Προκειμένου να πληρωθεί η προϋπόθεση του καθορισμού ενός κοινού ΤΑC γαύρου για τις ζώνες CIEM VIII και IX, από την οποία το σημείο 1, 1.1, δεύτερο εδάφιο, στοιχείο i, του παραρτήματος IV του κανονισμού 685/95 εξαρτά την ανταλλαγή των αλιευτικών δυνατοτήτων μεταξύ της Πορτογαλικής Δημοκρατίας και της Γαλλικής Δημοκρατίας, θα έπρεπε το Συμβούλιο να καθορίσει ενιαίο ΤΑC γαύρου για τις ζώνες CIEM VIII και CIEM IX, X, Copace 34.1.1, πράγμα το οποίο δεν έπραξε, όπως το ίδιο δέχθηκε εγγράφως. Πράγματι, η κατά τους ισχυρισμούς του Συμβουλίου κοινή διαχείριση δύο χωριστών ΤΑC δεν πληροί την ως άνω προϋπόθεση. Επιπλέον, δεν αμφισβητείται εν προκειμένω ότι τα δύο ΤΑC αφορούν δύο διαφοροποιημένα βιολογικώς αποθέματα.

46 Εφόσον δεν πληρούται η προϋπόθεση που απαιτείται από το σημείο 1, 1.1, δεύτερο εδάφιο, στοιχείο i, του παραρτήματος IV του κανονισμού 685/95, ήτοι ο καθορισμός κοινού ΤΑC, είναι αλυσιτελές το επιχείρημα ότι η απάμβλυνση της αρχής της σχετικής σταθερότητας δεν είναι παράνομη ως απορρέουσα από κανονισμό — τον κανονισμό 685/95 — ο οποίος εκδόθηκε με την ίδια νομική βάση όπως ο κανονισμός με τον οποίο διατυπώθηκε η αρχή της σχετικής σταθερότητας — ο κανονισμός 3760/92.

47 Οι προσβαλλόμενες διατάξεις δεν δύνανται να δικαιολογηθούν ούτε από τα άρθρα 8, παράγραφος 4, στοιχείο ii, και 9, παράγραφος 1, του κανονισμού 3760/92, τα οποία προβλέπουν τη σύναψη συμφωνιών σχετικών με ανταλλαγές ποσοστώσεων. Πράγματι, το άρθρο 8, παράγραφος 4, στοιχείο ii, ορίζει ρητώς ότι, προκειμένου μια τέτοια ανταλλαγή να ληφθεί υπόψη από το Συμβούλιο, απαιτείται αίτηση των άμεσα ενδιαφερομένων κρατών μελών. Εν προκειμένω, τέτοια αίτηση δεν υποβλήθηκε από το Βασίλειο της Ισπανίας, το οποίο παρά ταύτα είναι άμεσα ενδιαφερόμενο, καθόσον η ανταλλαγή ποσοστώσεων είχε ως συνέπεια αύξηση των αλιευτικών δυνατοτήτων γαύρου εντός της ζώνης CIEM VIII. Όσο για το άρθρο 9, παράγραφος 1, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η ανταλλαγή των διαθεσίμων αλιευτικών δυνατοτήτων, η οποία προβλέπεται από το άρθρο αυτό, προϋποθέτει ότι οι εν

λόγω δυνατότητες είχαν δοθεί προηγουμένως σύμφωνα με την αρχή της σχετικής σταθερότητας. Ωστόσο, τούτο δεν συνέβη κατά τα έτη 1996 έως 2001, όπως προκύπτει από τη σκέψη 42 της παρούσας αποφάσεως.

48 Επομένως, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι οι προσβαλλόμενες διατάξεις παραβιάζουν την αρχή της σχετικής σταθερότητας και, κατά συνέπεια, πρέπει να ακυρωθούν.

Επί του λόγου ακυρώσεως που αντλείται από την παραβίαση της αρχής της ορθολογικής και υπεύθυνης εκμεταλλεύσεως των ζώντων θαλασσίων υδροβίων πόρων

49 Λαμβανομένου υπόψη ότι ο λόγος ακυρώσεως που προέβαλε το προσφεύγον, ο οποίος αντλείται από την παραβίαση της αρχής της σχετικής σταθερότητας, είναι βάσιμος, παρέλκει η εξέταση του λόγου ακυρώσεως που αντλείται από την παραβίαση της αρχής της ορθολογικής και υπεύθυνης εκμεταλλεύσεως των ζώντων θαλασσίων υδροβίων πόρων.

Επί των δικαστικών εξόδων

50 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα. Δεδομένου ότι το Βασίλειο της Ισπανίας ζήτησε την καταδίκη του Συμβουλίου στα δικαστικά έξοδα και το Συμβούλιο ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα. Σύμφωνα με το άρθρο 69, παράγραφος 4, πρώτο εδάφιο, του ίδιου Κανονισμού, η Επιτροπή, η οποία άσκησε παρέμβαση, φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

αποφασίζει:

1) Ακυρώνει την αφορώσα τον γαύρο σημείωση 3 της δέκατης τρίτης στήλης του παραρτήματος του κανονισμού (ΕΚ) 3074/95 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1995, περί καθορισμού, για ορισμένα αποθέματα ιχθύων και ομάδες αποθεμάτων ιχθύων, των συνολικών επιτρεπομένων αλιευμάτων για το 1996, καθώς και ορισμένων όρων υπό τους οποίους είναι δυνατόν να αλιεύονται.

2) Ακυρώνει την αφορώσα τον γαύρο σημείωση 3 της δέκατης τέταρτης στήλης του παραρτήματος I του κανονισμού (ΕΚ) 390/97 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1996, περί καθορισμού, για ορισμένα αποθέματα ιχθύων και ομάδες αποθεμάτων ιχθύων, των συνολικών επιτρεπομένων αλιευμάτων για το 1997 καθώς και ορισμένων όρων υπό τους οποίους είναι δυνατόν να αλιεύονται.

3) Ακυρώνει την αφορώσα τον γαύρο σημείωση 3 της δέκατης πέμπτης στήλης του παραρτήματος I του κανονισμού (ΕΚ) 45/98 του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 1997, περί καθορισμού, για ορισμένα αποθέματα ιχθύων και ομάδες αποθεμάτων ιχθύων, των συνολικών επιτρεπομένων αλιευμάτων για το 1998 καθώς και ορισμένων όρων υπό τους οποίους είναι δυνατόν να αλιεύονται.

4) Ακυρώνει την αφορώσα τον γαύρο σημείωση 3 της δέκατης πέμπτης στήλης του παραρτήματος I του κανονισμού (ΕΚ) 48/1999 του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 1998, περί καθορισμού, για ορισμένα αποθέματα ιχθύων και ομάδες αποθεμάτων ιχθύων, των συνολικών επιτρεπομένων αλιευμάτων για το 1999 καθώς και ορισμένων όρων υπό τους οποίους είναι δυνατόν να αλιεύονται.

5) Ακυρώνει την αφορώσα τον γαύρο σημείωση 2 της ένατης στήλης του παραρτήματος I D του κανονισμού (ΕΚ) 2742/1999 του Συμβουλίου, της 17ης Δεκεμβρίου 1999, περί καθορισμού, για το 2000, για ορισμένα αποθέματα ιχθύων και ομάδες αποθεμάτων ιχθύων, των αλιευτικών δυνατοτήτων και συναφών όρων στα κοινοτικά ύδατα και, για τα κοινοτικά σκάφη, σε άλλα ύδατα όπου απαιτούνται περιορισμοί αλιευμάτων, και περί τροποποιήσεως του κανονισμού (ΕΚ) 66/98.

6) Ακυρώνει την αφορώσα τον γαύρο σημείωση 2 της ένατης στήλης του παραρτήματος I D του κανονισμού (ΕΚ) 2848/2000 του Συμβουλίου, της 15ης Δεκεμβρίου 2000, περί καθορισμού, για το 2001, για ορισμένα αποθέματα ιχθύων και ομάδες αποθεμάτων ιχθύων, των αλιευτικών δυνατοτήτων και συναφών όρων στα κοινοτικά ύδατα και, για τα κοινοτικά σκάφη, σε άλλα ύδατα όπου απαιτούνται περιορισμοί αλιευμάτων.

7) Καταδικάζει το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενώσεως στα δικαστικά έξοδα.

8) Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

Rodríguez Iglesias	Jann	Macken
Colneric	Edward	Wathelet
Schintgen	Σκουρής	Cunha Rodrigues

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 18 Απριλίου 2002.

Ο Γραμματέας

R. Grass

Ο Πρόεδρος

G. C. Rodríguez Iglesias